

τεχε μακρινά μας μωρουφιζοντας ξόρκια, βλαστήμες και κατάρες. Είχε γνωρίσει στο πρόσωπο της αγαπημένης μου την τρελή πρώην νοκάρισσά της, και με νόμιζε πεινά για βοικόλακα, για τον άναστημένο άπ' τον τάφο πρώτο της νοκάρης... Μου τ'ο φώναζε άλλωστε καλύτερα μια μέρα:

—Θα φέρω τον παπά, καταραμένο, να σ'αε διαβάσει... Να ξαναπιάς στην Κόλαση που σε ξέρασε για τις άμαρτίες μου... Δέν σε γνωρίσα άμέσως όταν ήρθες να νοικιάσης τ'ο ρημαδιακό μου, με τέρω εμένα βέβαιη... Είσαο δ'ο πεθαμένος προηγουμένος νοκάρης, που πνιχξες τ'η βρομίχη ψυχή σου μ' ένα μαγκάλι κάρβουνα... Κι' ή μάγισσα ή φίλιένάα σου, πέταξε τόν ζουρλομανδύα της μόλις έννοιωσε πως βρουκαλάκισαες, κι' ήρθε να σ' άνταμάσση... Είς τ'ο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Άγιού Πνεύματος, ξεροχαιμένοι νάστε, κι' οί δυό σας, σατανάδες!... Άμην!...

Έκανε τ'ο σταυρό της, μάς μούτζωσε κι' έφηνε τρεγάλα... Χλωμάθηκε ή αγαπημένη μου... Με κúτταξε σαν άνιδη, σαν μωρό παιδί, και μοιροψούισε στ' αυτή μου:

—Κάποιον νουώδη να μάς κνηγήα... Θά μάς κάνουνε οί άνθρωποι κακό... Κντιοτήν με μάτι βουλοο και φθονερό τ'ην άτέραντη άγάπη μάς... Φεύγωμνε μακρινά τους;...

Ταράχτηκε άπ' τόν πόνο ή ψυχή μου... Τ'ην κúτταζε κλαυμένοις και με κúτταξε κλαυμένη... Γυρίσαμε παντού τ'η φοβισμένη μας ματιά και νουώσαμε φριχτό τόν κίνδυνο του χωρισμού μας να έξερυβάλλη άπ' όλες τ'ες μεριές... Μωρουφιζούσα άναντιζασμένος:

—Φεύγωμνε, γλυκειά μου... Άπόψε κούλας θά φύγομνε, μακρινά άπ' τους άνθρώπους, μ' ένα μαγκάλι κάρβουνα, όπως έοδ θέλησες κάποτε να φύγης, χωρίς να τ'ο καταφέρεις... Μα έννοια σου... Μαζύ μου θά φύγης και σ'ο όριστικά, μακρινά άπ' τους άνθρώπους... Μακρινά άπ' τ'ην κακία τους... Δέν θά χωρίσωμνε ποτέ μας πεινά... Άνθρωποι!... Όλα τ'α έτοιμάσαμε γι' άπόψε... Όλα έτοιμα τ'ώρα, για τ'ο μεγάλο μας τ'οξείδι... Έχετε γειά... Σ'ας συγχωρούμε πρώτοι... Συγχωρέστε μας και σείς... Άδριο θά είμαστε πεινά για πάντα μακρινά σας... *

Τ'ην άλλη μέρα ή Άσπρηνόια, σπάζοντας τ'ην πόρτα τ'ης κρεββατοκάμαράς τους, βρήκε δυό πτωμότα, σφιχτά άγκυλισμένα... Τ'ο άλλόζοτο ζευγάρι είχε πάθει πεινά να ζή... *

H ΛΑΪΚΗ ΣΟΦΙΑ

ΞΕΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟ

Ένας άντρας κοιμάς και μιά στραβή γυναίκα είνε πάντα άντρούγινο εντυχιμένο.

Δανική.

Τ'ην έπομένη του γάμου του κάθε άντρας άνακαλύπτει σε μιá μέρα μέσα ότι γέραςα κατά έφτά χρόνια.

Άγγλική.

Ένας άντρας μπορεί να κάνει ξερωτα μ' όσρια γυναίκα θέλει, μιá πρέπει να παντρευτεί μόνο εκείνη που τού ταιριάζει.

Άγγλική.

Όταν παντρεύεται το γεράκι, ή κόττα κάνει τ'ο καλύτερο αγό τ'ης.

Ιρλανδική.

Μόνον οί νεύπλαντιροι λένε στη γυναίκα τους όλα τα μυστικά τους.

Τ'ού φτωχού ο γάμος είνε τ'ο κατώφλι τ'ης δυστυχίας.

Γαλλική.

ΓΙΑ ΤΑ ΛΙΟΝΤΑΡΙΑ

Ένα γέριζο λιοντάρι είνε προτιμώτερο από ένα νέο γαιδοούρι.

Λατινική.

Η απηλιά του λιονταριού είνε πάντα επικίνδυνη, κι' όταν άκόμα είνε άδειανή.

Γερμανική.

Είνε δύσκολη δουλειά να λιμάρης τ'ο λιονταριού τ'ά δόντια.

Ισπανική.

Όποιος κάνει τ'ο λιοντάρι στ'ης ειρήνης τόν καιρό, γίνεται ζωακάδι όταν άρχισει ο πόλεμος.

Λατινική.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΖΗΜΙΕΣ

Η μικρή ζημία μάς τρομάζει, μιá ή μεγάλη μάς κάνει πιό φρόνιμους.

Ισπανική.

Έπειτ' άπ' τ'η μιá ζημία ξερχονται μαζύ κι' ή άλλες.

Γαλλική.

Κάλιο να χαθή ή άγκυρα παρά όλο τ'ο κάράβι.

Όλλανδική.

Όποιος χάνει, έχει πάντα τ'ο άδικο με τ'ο μέρος του.

Γερμανική.

Πρόσεχε πάντα εκείνον που δέν έχει τίποτα να χάση. Είνε άχρηστος για φίλος κι' επικίνδυνος ξεχρός.

Κινεζική.

H ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

H ΜΟΔΑ, ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ, ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ Κ.Α.Π

(Η Συμβούλης τ'ης Φίλης σας)

—ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΚΑΙ Η ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Στ'ο προηγούμενο φύλλο ξεγήρησαμε στις αγαπητές μας άναγνώστριες πως να ντύνομαι άνάλογο με τ'η διάπλαση του σώματός τους, για να φαίνονται πάντοτε κομψές και καλοντυμένες. Συνεχίζουμε σήμερα τις συμβουλές μας επ' αυτού του ζ'ητήματος, για να μιλήσωμνε κατόπιν για διάφορα άλλα ενδιαφέροντα ζ'ητήματα.

Άν τύχει λοιπόν να είνε περισσότερο λαχνούλι άπ' ότι επιβάλλει ή μόδα, να προτιμάτε πάντοτε τις κλόι φοούτες από τις πιετωτές και ίδιους ν' άποφεύγετε τις πολλές πιέτες στα πλάγια. Πολύ άδυνατιζούν ή φοούτες που άποτελούνται όλο από λοξά φύλλα, ενώ αντίθετως τά βολάν, όταν μάλιστα άρχίζον από τ'η μέση, λαχνούν πολύ. Άν είνε πιό άδύνατη στους ώμους και πιό λαχνιά στους γοφούς, να προτιμάτε τους γιακάδες σε σχήμα πελερίνας, τις μικρές κούπ, τά κλόι μανίκια και ν' άποφεύγετε κάθε γαρνιτούρα από τ'η μέση ως τους γοφούς. Άν πάλι συμβαίνει τ'ο αντίθετο, τότε να προτιμάτε τους μακρουλούς και στενούς γιακάδες, να στολιξτε τ'ο κορσάκι με διάφορα ντεκούπ, που είνε τόσο τ'ης μόδας, και να προτιμάτε τ'ο μικρό ντεκολτέ.

Πολύ συνήθίζοντα φέτος οί φίλοι ως γαρνιτούρα του ντεκολτέ. Άπό τ'ην τοποθέτησιν όμως του φιόγκου ξεφαίνεται άν τ'ο φόρεμά σας θά σας κολακεύη ή όχι. Άν έχετε άδύνατο ντεκολτέ, τότε να βάζετε τόν φιόγκο στη μέση του άνοιγματος του κορσάκι. Άν έχετε λαμύο μάλλον κοντό, να προτιμάτε τόν φιόγκο στών ώμο. Άν ο λαμύος σας είνε λεπτός και άδύνατος, ταιριάζει οί φιόγκο πίσω στών τράχηλο. Άν ο τράχηλός σας είνε κάπως λαχνός, όπως συμβαίνει σε πολλές κυρίες, τότε σε φορέματα χωρίς γιακά να άφαινετε πίσω λίγο περισσότερο ντεκολτέ, μικρό ή τετράγωνο.

Στις ψηλές και λεπτές γυναίκες, οποιοδήποτε φόρεμα πηγαίνει πολύ πιό εύκολα άπ' ότι στις κοντές και λαχνιές. Κι' αυτές όμως άκόμη πρέπει ν' άποφεύγουν τα ντυσίματα που τις κάνουν να μοιάζον με ταβανόκοιτες ή με σπάρτα.

Άλλά, αγαπητή άναγνώστρια, δέν είνε μόνον ψηλή ή κοντή ή λεπτή ή λαχνούλι. Είνε άκόμη και ξανθή ή καστανή, λευκή ή μελαχροινή. Και τ'ο χρώμα τών μαλλιών και τ'ο δέρματος είνε ένας σημαντικώτατος παράγων στην εκλογή τ'ης τουαλέτας.

Στ'όν τόπο μας τόν μεσημβρινό, ή καστανές και ή μελαχροινές υπερτερούν. Πρέπει λοιπόν να διαλέγουν για τ'ο φόρεμά τους ένα χρώμα που να γλυκαίνη τόν χρωματισμό του δέρματός τους και να μην τις άγοιέση.

«Τ'ο κίτρινο είνε τ'ο φτιασίδι τ'ης μελαχροινής», λέει ή λαϊκή σοφία κι' έχει άπόλυτος δίκιο. Κανένα χρώμα δέν κολακεύει τόσο μιá μελαχροινή όσο τ'ο κίτρινο σ' όλες του τις αποχρώσεις. Και τ'ο τριανταφυλλό όμως είνε ένα χρώμα που πηγαίνει όμοια σε μιá μελαχροινή, φτάνει να μην είνε πιό ζωνφό. γιατί τότε προστριξεύει.

Τ'ο κόκκινο είνε ένα χρώμα πιό τ'ης μόδας και πιό κολακευτικό. Όταν όμως πρόκειται να φωνίσσεται κόκκινο φόρεμα, μη διαλέξετε κανένα με τ'ο χρώμα τ'ης παπαρούνας. Πολύ πιό όμοιο και συμπληθητικό είνε τ'ο κόκκινο που κλίνει π'ος τ'ο βυσσινί ή π'ος τ'ο κοραλλί.

Ένα χρώμα που κολακεύει πιό τις μελαχροινές, παρ' όλο που θά φανή παρζένο, είνε τ'ο λευκό. Τώρα μάλιστα τ'ο κολοκαζοί, ένα λευκό φορεματάκι, γαρνιρισμένο με κόκκινο, είνε ή πιό χαριτωμένη τουαλέττα για μιá μελαχροινή.

Τά χρώματα που πρέπει ν' άποφεύγουν άπόλυτως ή μελαχροινές, είνε: Τ'ο καφέ σκούρο, γιατί μοντανίει ξεφαριστά τ'ο δέμα, τ'ο μωβ και τ'ο γκρι. Τά χρώματα που χωρίς να τις άδικούν, δέν τις κολακεύουν και πιό, είνε τ'ο πράσινο, τ'ο μπλέ και τ'ο μπέρ.

Ότι είνε για τις μελαχροινές τ'ο κίτρινο, είνε για τις ξανθές τ'ο μπλε. Φέτος μάλιστα που τ'ο χρώμα αυτό είνε τόσο πιό τ'ης μόδας, μιá ξανθά μπορεί να τ'ο φορέση σ' όλες του τις αποχρώσεις, με τ'η μεγαλύτερη επιτυχία. Τ'ο μαρρόν επίσης κολακεύει πιό τις ξανθές. Τ'ο μωβ ταιριάζει όσάυτως στις ξανθές ώμοια, άπαιτεί όμως πιό φρέσκο δέμα και γι' αυτό μόνον ή νέες πρέπει να τ'ο φορούν.

Για τις καστανές με τ'ο λευκό δέμα, τ'ο πιό ταιριαστό χρώμα είνε τ'ο πράσινο. Όχι όμως τ'ο λαχάνι πράσινο.

Τ'ο μαύρο είνε ένα χρώμα που πηγαίνει σ' όλες εκτός από τις ξεφαριστά μελαχροινές. Γενικά όμως ή μελαχροινές, όταν φορούν μαύρα, πρέπει να γαρνίζον τόν λαμύο με ένα λευκό γιακά ή ένα πλαστρον.

Αυτές είνε με λίγα λόγια ή στοιχειώδεις συμβουλές για τ'η τουαλέττα σας. Άν όμως τύχει να έχετε μερικές άποριές σχετικώς με τ'ο ζ'ητήμα αυτό, μπορείτε ν' άπευθυνθήτε ελεύθερα στη «Φίλη σας», ή όποια θά άσπασθη μεγάλη ευχαρίστηση άν μπορέσει να σας φανή οποιοδήποτε χρήσιμη.

H ΦΙΛΗ ΣΑΣ

Ο Γκαίτε κι' ο γνιός τ'ης φίλης του κ. Στάιν. (Έργο του Κάρλ Μουτ'έλιους).

